

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XII. Qvomodo Seqventi Die Stetinam intrauerit & prædicauerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

QUOMODO SEQUENTI DIE
Stetinam intrauerit & prædica-
uerit.

XII.

Illi ergo pacto Episcopus cum eis reuersus
craftina die omnibus se comitantibus viam e-
andem ingrediuntur, ascensaq; nauis prospe-
ris flatibus, Stetinam sunt aduecti. Homines
autem de ciuitate inter se diuiserunt, alijs adhuc in fide
manentibus, alijs vero ex maiori parte ad paganismum
reuersis. Fuit autem basilica ante introitum ciuitatis in a-
rea spaciola, quam ipse in priori profectioe dedicauerat.
Quam ingressi hospitari cœperunt, fideles itaq; de aduen-
tu Episcopi gaudebant, infideles turbabantur. Præ omni-
bus vero nefandi sacerdotes furere & furorem ----- ex-
citare, adeo vt collecta manu armatorum, Ecclesiam vn-
diq; cingerent, & insanis tumultibus debacchantes ædem
ipsam conuellendam & omnes qui erant ibi vnâ cum ma-
gistro interficiendos clamitarent. Episcopus itaq; marty-
rij audis, pontificalibus se induens, arma sua, **CRUCEM**
tollit & reliquias, psalmosq; ac hymnos cum clericis per-
sonans, agonem suum domino commendabat. Barbari
vero audito cantu mirati sunt valde, quod quasi in arti-
culo mortis positi cantare potuissent. Et auscultantes mu-
tuosq; se respicientes, virtute vt pote verborum incantati,
clementius se habere cœperunt, & iam non viribus sed
magis ratione opus esse dicebant, ad talia recipienda, vel
etiam propulsanda. Deinde sapientiores quiq; super his
rebus ipsos sacerdotes secretius conueniunt, ipsorum esse
dicentes cōgruis rationibus religionem suam defendere.
Talia inter se mussitantes paulatim ad sua digrediuntur.
Erat

Erat autem sexta feria & Episcopus cum suis illa die sabba-
toque ieiunijs & orationibus sacrisque meditationibus vsque in
diem dominicam intentius operam dabat.

DE VITSTACO QVOMO-
do à vinculis sit ereptus.

VINTEREA cuius quidam nobilis eiusdem ciui-
tatis VITSTACVS nomine, in conuentu po-
puli, in plateis, & domibus, vbicunq; & quado
cunq; facultas data est, regnum Dei & fidem
prædicare non desijt, Christianas traditiones & omnia
documenta Episcopi sana & sancta & veritatis plena con-
testans. hic etenim non longe ante aduentum pijssimi OT-
TONIS cum alijs conciuibus suis piraticam cõtra paganos
exercendo dum incautius ageret, in hostes inciderat, mul-
tisq; ibi trucidatis cum alijs vitæ relictis in captiuitatem
ductus fuerat. Cumq; ferro & catenis & tenebrosi carceris
custodia clauderetur, orando ad dominum per merita
Episcopi liberatus fuit. Nempe cum diuturna oratione
fatigatus in somnum resolutus esset, Episcopum OT-
TONEM qui eum baptizauerat & de sacro fonte leuauerat, si-
bi assistentem videbat. Quem dum ille cognosceret, rogat
iterum & genua flectit pro ereptione. At ille, Ad hoc, in-
quit, veni, sed tu liberatus ea quæ Stetinensibus mando,
ferre non dubites. Et mox datis mandati verbis, & si-
gno crucis ad eum facto, captiuum exire iubet. Expergef-
ctus homo de visulætatur, mouet gressum, effectum pro-
bat visionis. Et ecce catenæ omnes & vincula soluebantur,
progreditur ad ostium, & carcer apertus erat. Sentit ergo
virtutem adesse diuinam altiq; suspirans gratias agit om-
nipo-

XIII.